

31.3 KENMERKEN VAN DE VIERDE GENERATIE VAN EVALUEREN

Twee fundamentele kritiekpunten op de vorige drie generaties

1. Verschillende belanghebbenden hebben verschillende waarden waarmee zij naar het object van evaluatie kijken. De evaluator veronderstelt dat hij een neutrale positie inneemt, maar dat is een onterechte veronderstelling.
2. De veronderstelling dat de evaluatie later op het object van evaluatie kan worden 'geplakt' is niet terecht. Daarmee wordt het object immers 'losgemaakt' uit de wereld waarin de verschillende belanghebbenden leven.

De vierde generatie: onderhandelen

- Samen met de belanghebbenden worden de specificaties opgesteld waarover zal worden geëvalueerd.
- Het gehele proces van evalueren kan als een leerproces worden gezien. Uitgangspunt is dat er niet één waarheid is, maar dat er meerdere werkelijkheden naast elkaar kunnen bestaan.
- De rol van de evaluator is gewijzigd. Was deze bij de vorige generaties nog die van onderzoeker/wetenschapper, bij de vierde generatie neemt hij de rol in van procesbegeleider.